

тази енергия за животъ. Нѣкой казватъ: не може ли Господъ да ни даде повече? — Не. Излишекъ нѣма въ природата. Лѣкуването тогава става само по благодатъ. Нѣкой трѣбва да отдѣли не отъ излишека си, ами да направи една жертва, да отдѣли малко отъ живота си, за да се възстанови здравето на болния. Ще ви приведа единъ примѣръ: една стара баба се оплаквала, че много остарѣла, че Господъ я забравилъ, та искала да я вземе. Десетъ години наредъ се молила тя, Господъ да изпрати нѣкой ангелъ да ѝ вземе живота. Сящеврѣменно, другадѣ нѣкъдѣ, единъ богатъ търговецъ, като изпадналъ, взелъ да се моли на Господа да умрѣ. Единъ ученъ човѣкъ, философъ ослѣпѣлъ, и той се молилъ на Господа да го вземе, понеже, като не вижда да се занимава, животътъ му станалъ безсмисленъ. Единъ свѣщеникъ, като остарѣлъ, и той сящо се молилъ на Господа да го вземе, понеже билъ непотрѣбенъ на хората, и на църквата. Обаче, имало единъ младъ, много красивъ човѣкъ. Той се разболѣлъ и билъ на умирање, но билъ сгоденъ за царската дъщеря, много красива мома. Слѣдъ като го прѣгледали всички лѣкари, казали: не може да го спасимъ. Астрологически зодията му е такава, че той трѣбва да замине. Тогава бащата казалъ на лѣкаритѣ: „Не може ли да му да-